

[Finansministeren.]

der, det er gode, gunstige og rigtige regler, må vi selvfølgelig også beskytte reglerne, så vi ikke i vor iver for at hindre misbrugene går hen og ødelægger noget, der er væsentligt. Det skal være min generelle bemærkning til det, der er sagt, også om uenigheden i forbindelse med satsene i en anden lovgivning, at det skal jo også være sådan, at vi ikke slår lovenes hensigt, mening og gode formål i stykker.

De afskrivningsregler, vi har haft, har givet haft stor betydning for skibsfarten og værftsindustrien, og de ændringer, vi har foreslået, kommer til at berøre disse erhverv. Vi ved, at det har vist sig, at den menneskelige opfindsomhed var større, end man havde forudset, dengang man gennemførte lovene, og det har givet sig udslag i, at nogle skatteydere inden for rederierhvervet eller med en vis tilknytning til det fik utilsigtede skattemæssige fordele ved i nogle år at anbringe kapital i coasterandele. Ja, det var vel knap nok folk, der var i rederierhvervet, det var vel snarere nogle, der ville placere sig i det for at få disse fordele. At bringe dette til ophør var et fælles ønske.

Der er blevet rettet adskillige indvendinger imod det lovforslag, vi oprindeligt fremsatte. Det er sket over for udvalget, og jeg har også selv fået en række henvendelser fra forskellige organisationer og enkeltpersoner inden for skibsfarten og værftsindustrien. Der er nu taget hensyn til disse indvendinger, og jeg synes, det er glædeligt, at det er lykkedes at tilvejebringe enighed om en anden og, synes jeg, bedre løsning på problemet. Man har fundet en medicin, der hjælper på ondet, uden at patienten ligefrem tager skade af behandlingen. Det er vel det, der har været målet, og jeg synes, det er nået, for den ændring, som udvalget er gået ind for, vil skærpe beskattningen føleligt i de tilfælde, hvor de forholdsvis høje begyndelsesafskrivinger tilskynder folk til at sætte penge i skibe i forventning om, at fortjænten kan realiseres i løbet af nogle få år. Derimod vil reglen, så vidt jeg kan se, ikke berøre de skatteydere, der har varig erhvervsmæssig tilknytning til skibsfarten, de vil som hidtil få deres salgsvance beskattet enten gennem beskæring af deres fremtidige afskrivningsmuligheder eller, hvis de opgi-

ver deres virksomhed, gennem særlig indkomstskat.

Også denne sidstnævnte lov har vi jo foreslået ændret. Jeg vil gerne bekræfte over for hr. Jens Foged, hvis ændringsforslag herom ikke skulle være kommet frem, at vi opfylder det ønske, der er fremsat med hensyn til skovene. Vi har måttet sætte en grænse, som hr. Jens Foged altså kunne have ønsket noget højere. Jeg har søgt at forklare, at forholdet til frigørelsesafgiften måtte bevirke, at vi ikke kunne sætte grænsen højere op, men jeg forstår, at også hr. Jens Foged mener, at der er sket et væsentligt fremskridt, når vi nu ved tredje behandling gennemfører også dette ændringsforslag.

Det lovforslag, vi oprindeligt fremsatte om den særlige indkomstskat, og som flertallet, hvortil jeg jo ganske naturligt slutter mig, ønsker gennemført, har der ikke kunnet blive enighed om på samme måde, som der kunne om lovforslaget vedrørende afskrivningsreglerne. Man kunne vel forvente allerede efter de udtalelser, der fremkom ved første behandling, at vi ikke kunne enes om beskattningsprocentens størrelse. Jeg må advare imod gennemførelse af det af socialdemokratiet stillede ændringsforslag om at ændre de 40 pct. til 50 pct. Det drejer sig jo ikke her om spekulationsgevinster; hr. Grünbaum ved, at spekulationsgevinster beskattes som almindelig indkomst. Det drejer sig om en række ikke-spekulationsprægede engangserhvervelser, der er oparbejdet igennem en længere årrække, og sådanne erhvervelser kan ikke blot tilfalde skatteydere med indkomster over proportionalstrækket, men også skatteydere med ganske jævne indkomster. Derfor kan regeringen ikke medvirke til at bringe den særlige indkomstskat højere op end den almindelige indkomstskat af indkomster på proportionalstrækket. Med de 40 pct., som er foreslået, mener jeg at balancen mellem de to beskattingsformer er genoprettet. Da vi fik den særlige indkomstskat, blev den netop lagt i niveau med den almindelige indkomstskat af jævne indtægter. Jeg vil også gerne pege på, at der er et vigtigt hensyn at tage til likviditeten inden for erhvervslivet. Hvis beskattningen går for stærkt ud over likviditeten, kan det medføre en alvorlig risiko for erhvervslivets mulig-